Михаела Балева, 7. б клас

Вече е зима

Започнаха да падат снежинки леки
и да покриват земята мека.
Раз, два, три – падат, не спират
и вече всичко покриват.

След миг къщи, дървета, поляни
бързо намериха бели премяни,
а децата с шалове дебели увити
и малките им ръчички в джобове скрити.

Снежната битка вече започна
и всяко дете има една снежна топка.
А по лицата на другите забързани хора
чете се само тъга и умора.

Коледни магазини отварят врати,
пълни с играчки, висулки и много елхи.
Във въздуха се разнася звън на камбани,
а пред витрините хора с надежда са спряни.

Вече е тъмно – няма никой навън,
всичко живо се е отдало на сън.
Светят само няколко любопитни прозорчета
в тъмните, мрачни, опустели дворчета.

На сутринта застинал е пейзажът бял
и бавно се разбужда народът заспал.
Всички щастливи от таз снежна картина
с радост си казват: „Вече е зима!“.